

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2002/C 331 E/51)

COM(2002) 514 τελικό — 2002/0228(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 18 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ**Ανάγκη ίδρυσης ενός νέου ταμείου έκτακτης ανάγκης**

Οι πλημμύρες που έπληξαν πρόσφατα την κεντρική Ευρώπη χαρακτηρίστηκαν από σχεδόν πρωτόγνωρες διαστάσεις για την εποχή μας. Η έκταση και το κόστος των ζημιών είναι τεράστιες — δεκάδες άτομα έχασαν τη ζωή τους, η κοινωνικοοικονομική υποδομή ολόκληρων περιοχών καταστράφηκε και επλήγησαν η φυσική και πολιτιστική κληρονομιά.

Στο παρελθόν συνέβησαν και άλλες καταστροφές συγκλονιστικών διαστάσεων — παρόμοιας ή διαφορετικής φύσης και, δυστυχώς, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να υπάρξουν και άλλες στο μέλλον. Παρά το ότι η Κοινότητα έχει θεσπίσει μέσα για την παροχή συνδρομής σε περίπτωση καταστροφών σε άλλα μέρη του κόσμου, δεν προβλέπονται αντίστοιχα μέσα συνδρομής σε περίπτωση καταστροφών στο εσωτερικό των ίδιων των κρατών μελών.

Αποτελούμε μια κοινότητα λαών που οδεύουν προς μια ολοένα εγγύτερη ένωση. Παράλληλα η Ένωση προετοιμάζει τη διεύρυνσή της για το αμέσως προσεχές μέλλον. Κατά συνέπεια είναι λογικό και επόμενο σε περιπτώσεις μεγάλων καταστροφών οι πολίτες, τα κράτη μέλη, οι χώρες με τις οποίες έχουν ξεκινήσει ενταξιακές διαπραγματεύσεις, καθώς και τα κοινοτικά όργανα να αισθάνονται την πηγαία ανάγκη να δείξουν την αλληλεγγύη τους προς τα θύματα, με έμπρακτες ιδίως χειρονομίες οικονομικής βοήθειας.

Συνεπώς με την παρούσα πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου η Επιτροπή προτείνει την ίδρυση ενός νέου Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα παρέχει βοήθεια στις πληγείσες περιοχές στα κράτη μέλη και τις χώρες που έχουν ξεκινήσει ενταξιακές διαπραγματεύσεις σε περίπτωση μεγάλων φυσικών, τεχνολογικών ή περιβαλλοντικών καταστροφών.

Ευρεία στήριξη

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επίσης εκφράσει την ανησυχία του και υποσχέθηκε να εγκρίνει επειγόντως τις προτάσεις για τις οποίες απαιτείται η έγκριση της αρμόδιας επί του προϋπολογισμού αρχής. Κατά την ολομέλειά του στις 3 Σεπτεμβρίου 2002 στο Στρασβούργο εξέφρασε την αμέριστη υποστήριξη του στην ίδρυση ενός ειδικού κοινοτικού ταμείου που θα παρεμβαίνει σε περίπτωση καταστροφών στα κράτη μέλη ή τις υποψήφιες χώρες.

Το Συμβούλιο των Υπουργών συμμαρτίζεται το ίδιο αίσθημα αλληλεγγύης προς τα θύματα των πλημμύρων και αναγνωρίζει την ανάγκη επείγουσας κοινοτικής δράσης. Στην ειδική σύνοδο των εκπροσώπων των κρατών μελών στις 29 Αυγούστου 2002, την οποία συγκάλεσε η δανική προεδρία για να συζητηθούν τα μέτρα που μπορεί να λάβει η Ένωση, οι εκπρόσωποι στήριξαν ομόφωνα την ιδέα ίδρυσης ενός ειδικού κοινοτικού μέσου που θα έχει ως αποστολή να αντιμετωπίζει τις συνέπειες μεγάλων καταστροφών με την ταχεία διάθεση νέων πόρων.

Το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η φύση του Ταμείου αλληλεγγύης πρέπει να είναι διαφορετική από τα διαρθρωτικά ταμεία και από άλλα υπάρχοντα κοινοτικά ταμεία και πρέπει να επικεντρώνεται στην παροχή άμεσης χρηματοδοτικής συνδρομής με σκοπό να βοηθήσει τα άτομα, τις περιοχές και τις χώρες που επλήγησαν από την καταστροφή προκειμένου αυτά να επιστρέψουν σε όσο το δυνατόν ομαλές συνθήκες διαβίωσης. Το πεδίο εφαρμογής του λοιπόν πρέπει να περιορίζεται στις πλέον επείγουσες ανάγκες. Η μακροπρόθεσμη αποκατάσταση των υποδομών και της οικονομικής δραστηριότητας πρέπει να χρηματοδοτείται από άλλα ταμεία.

Η κοινοτική βοήθεια πρέπει να συμπληρώνει τις προσπάθειες των χωρών που επλήγησαν και να καλύπτει μέρος των κρατικών δαπανών για την αντιμετώπιση των ζημιών από μεγάλη καταστροφή. Το Ταμείο πρέπει να παρέχει επείγουσα βοήθεια για όλες τις περιοχές που επλήγησαν από μεγάλη καταστροφή, ανεξάρτητα από το αν υπάγονται ή όχι στα διαρθρωτικά ταμεία. Το ύψος της βοήθειας θα είναι ανάλογο με το μέγεθος της καταστροφής· κατά τον καθορισμό της όμως πρέπει να συνεκτιμάται ενδεχομένως και η χρηματοδότηση από άλλες πηγές.

Επίσης η αρχή της επικουρικότητας εφαρμόζεται και στην περίπτωση καταστροφών. Η ανάληψη λοιπόν κοινοτικής δράσης κρίνεται ως αναγκαία και δικαιολογημένη μόνον στις περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης μεγάλου μεγέθους. Τη λογική αυτή υπαγορεύουν και οι περιορισμένοι πόροι του προϋπολογισμού.

Τα κονδύλια από το Ταμείο Αλληλεγγύης θα χορηγούνται ύστερα από αίτηση της πληγείσας χώρας με τη μορφή ενιαίας επιδότησης κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της χώρας αυτής και, ανάλογα με την περίπτωση, της (των) περιοχής (-ών) ή του (των) οργανισμού (-ών) τοπικής αυτοδιοίκησης που επλήγησαν.

Σε περίπτωση μεγάλης καταστροφής που δικαιολογεί την ανάληψη δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η Επιτροπή υποβάλλει προς την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή πρόταση παροχής βοήθειας και προτείνει το ύψος της βοήθειας αυτής (αυτό μπορεί να γίνει μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα). Την ευθύνη εφαρμογής της βοήθειας, ιδίως την επιλογή των επιμέρους σχεδίων που θα χρηματοδοτηθούν, έχουν η χώρα και οι ενδιαφερόμενες περιοχές της. Το Ταμείο υπάγεται στους συνηθεις κοινοτικούς κανόνες περί χρηματοδοτικής βοήθειας, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων ελέγχου.

Παροχή των κονδυλίων

Η δημιουργία ενός νέου ταμείου στον προϋπολογισμό της ΕΚ συντελείται σε δύο στάδια: τη δημιουργία ενός μέσου για τη χορήγηση των πόρων και τον καθορισμό νέων επιχειρησιακών κονδυλίων στον προϋπολογισμό στα οποία θα μεταφερθούν τα κεφάλαια που θα χρησιμοποιηθούν. Για την ολοκλήρωση του δεύτερου σταδίου απαιτείται η έγκριση νομικής βάσης.

— ένα νέο μέσο ευελιξίας

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2002 η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση για τη δημιουργία ενός νέου μέσου ευελιξίας για θέματα καταστροφών προκειμένου να αντιμετωπίζονται απρόβλεπτες και εξαιρετικές καταστάσεις, στο οποίο καθορίζονται οι κανόνες για την ενεργοποίησή του. Οι σχετικές δαπάνες θα πρέπει να εγγράφονται στα αντίστοιχα τμήματα του προϋπολογισμού. Προστίθενται στο ποσό που καθορίζεται στις δημοσιονομικές προοπτικές.

— Δημιουργία νομικής βάσης

Είναι απαραίτητο το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο να εγκρίνουν, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, νομική πράξη για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής και των κριτηρίων λειτουργίας του ταμείου αυτού. Αυτός είναι ο στόχος της παρούσας πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 159 τρίτη παράγραφος και το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής Περιφερειών,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Σε περίπτωση μεγάλων φυσικών, τεχνολογικών ή περιβαλλοντικών καταστροφών, η Κοινότητα πρέπει να δείξει την αλληλεγγύη της προς τους πληθυσμούς των περιοχών που επλήγησαν παρέχοντας χρηματοδοτική στήριξη με σκοπό να συμβάλει στην όσο το δυνατόν ταχύτερη αποκατάσταση των ομαλών συνθηκών διαβίωσής τους σε όλες τις περιοχές που επλήγησαν.

- (2) Με τα υπάρχοντα μέσα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής είναι δυνατή η χρηματοδότηση δράσεων για την πρόληψη των κινδύνων ή για την αποκατάσταση των κατεστραμμένων υποδομών. Είναι όμως ανάγκη να δημιουργηθεί και ένα μέσο που να δίνει στην Κοινότητα τη δυνατότητα να αναλαμβάνει επείγουσα και αποτελεσματική δράση προκειμένου να συμβάλει, όσο το δυνατόν ταχύτερα, στην εξασφάλιση των υπηρεσιών βοήθειας με σκοπό την κάλυψη των άμεσων αναγκών του πληθυσμού και την μεσοπρόθεσμη αποκατάσταση των κύριων υποδομών που καταστράφηκαν έτσι ώστε να συνδράμει με τον τρόπο αυτό στην επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας στο σύνολο των περιοχών που επλήγησαν από μια μεγάλη καταστροφή.

- (3) Η εκδήλωση της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης πρέπει επίσης να συμπεριλάβει τα κράτη που έχουν ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προκειμένου ο παρών κανονισμός να ισχύσει και για τα κράτη αυτά πρέπει να εφαρμοστεί το άρθρο 308.

- (4) Η βοήθεια της Κοινότητας πρέπει να συμπληρώνει τις προσπάθειες των ενδιαφερόμενων κρατών και να καλύπτει μέρος των κρατικών δαπανών που χορηγούνται για την αντιμετώπιση των ζημιών από μεγάλη καταστροφή.

- (5) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, οι παρεμβάσεις του εν λόγω μέσου πρέπει να περιορίζονται στις μεγάλες φυσικές, τεχνολογικές ή περιβαλλοντικές καταστροφές που έχουν σοβαρές επιπτώσεις στις συνθήκες διαβίωσης των πολιτών, το φυσικό περιβάλλον ή την οικονομία.
- (6) Πρέπει να θεωρείται ως μεγάλη καταστροφή κάθε καταστροφή που προκαλεί σοβαρές ζημιές από άποψης οικονομικού κόστους ή ως ποσοστό του ΑΕγχΠ σε τουλάχιστον ένα από τα ενδιαφερόμενα κράτη. Προκειμένου να είναι δυνατή η παρέμβαση σε περίπτωση καταστροφών οι οποίες, αν και σημαντικές από άποψης ποσοτικών στοιχείων, ενδέχεται να μη πληρούν τα σχετικά κριτήρια, πρέπει να επιτρέπονται, σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις, και οι παρεμβάσεις σε περίπτωση που θίγεται από την καταστροφή ένα σημαντικό τμήμα του πληθυσμού της περιοχής ή του κράτους που επλήγησαν.
- (7) Η κοινοτική δράση δεν πρέπει να υποκαθιστά την ευθύνη τρίτων ούτε να αποθαρρύνει τη λήψη προληπτικών μέτρων.
- (8) Η ίδρυση ενός τέτοιου μέσου πρέπει ιδίως να καθιστά δυνατή μέσω ενός μηχανισμού ταχείας λήψης αποφάσεων, τη δέσμευση και τη διάθεση, το ταχύτερο δυνατόν, ειδικών χρηματοδοτικών πόρων.
- (9) Μπορεί να είναι επιθυμητή, με την επιφύλαξη των συνταγματικών, θεσμικών, νομικών ή δημοσιονομικών διατάξεων του κράτους δικαιούχου και της Κοινότητας, η συμμετοχή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης για τη σύναψη της σύμβασης εφαρμογής. Το κράτος δικαιούχος παραμένει πάντοτε υπεύθυνο για την υλοποίηση της επιδότησης, της διαχείρισης και του ελέγχου των ενεργειών που λαμβάνουν κοινοτική χρηματοδότηση.
- (10) Οι όροι παρέμβασης του μέσου αυτού πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης.
- (11) Οι δράσεις που επιδοτούνται από το μέσο αυτό δεν πρέπει να χρηματοδοτούνται από άλλη παρέμβαση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου της 16ης Μαΐου 1994 για την ίδρυση του Ταμείου συνοχής ⁽¹⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία ⁽²⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) ⁽³⁾, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 της 18ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με την οικονομική ενίσχυση υπέρ της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας ⁽⁴⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1267/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 για τη θέσπιση μέσου προενταξιακών διαρθρωτικών πολιτικών ⁽⁵⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και για την αγροτική ανάπτυξη στις υποψήφιες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, κατά την προενταξιακή περίοδο ⁽⁶⁾, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2760/98 της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος για τη διασυνοριακή συνεργασία στο πλαίσιο του προγράμματος PHARE ⁽⁷⁾ ή με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 σχετικά με το συντονισμό της βοήθειας προς τις υποψήφιες χώρες στο πλαίσιο της προενταξιακής στρατηγικής και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 ⁽⁸⁾.
- (12) Πρέπει να εξασφαλισθεί όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διαφάνεια κατά την εφαρμογή της χρηματοδοτικής συνδρομής της Κοινότητας καθώς και ο κατάλληλος έλεγχος σχετικά με τη χρησιμοποίηση των κονδυλίων.
- (13) Είναι απαραίτητη η άσκηση συνετής δημοσιονομικής διαχείρισης έτσι ώστε η Κοινότητα να είναι σε θέση να παρέμβει σε περίπτωση πολλών καταστροφών στη διάρκεια του ίδιου έτους.
- (14) Λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες των χρηματοδοτικών μέσων, μπορούν να προβλέπονται ενδεχομένως συμπληρωματικές επιδοτήσεις προκειμένου να διασφαλισθεί η κατάλληλη παρέμβαση του εν λόγω μέσου για την παροχή βοήθειας στους πληθυσμούς που επλήγησαν από μεγάλες καταστροφές.
- (15) Είναι απαραίτητο να καθοριστεί προθεσμία λήξης όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των χορηγούμενων επιδοτήσεων και τα κράτη δικαιούχοι να δικαιολογούν τη χρήση των επιδοτήσεων που έλαβαν.
- (16) Λόγω εξαιρετικών καταστάσεων, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα στα κράτη που επλήγησαν από καταστροφές από το έτος 2002 να μπορούν να επωφεληθούν από την παρέμβαση του εν λόγω μέσου,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ιδρύεται ένα Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που από εδώ και στο εξής αποκαλείται «Ταμείο». Έχει ως αποστολή να επιτρέπει στην Κοινότητα να αντιδρά με ταχύ, αποτελεσματικό και ευέλικτο τρόπο σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης υπό τις συνθήκες που ορίζει ο παρών κανονισμός.

⁽¹⁾ ΕΕ L 130 της 25.5.1994, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό 1265/1999 (ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 62).

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 80. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1447/2001 (ΕΕ L 198 της 21.7.2001, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 375 της 23.12.1989, σ. 11. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 68.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999 σ. 8. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

⁽⁷⁾ ΕΕ L 345 της 19.12.1998, σ. 49.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 68.

Άρθρο 2

1. Κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή κράτους που έχει ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για την ένταξη του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποκαλούμενου στο εξής «κράτος δικαιούχος», το Ταμείο μπορεί να παρέμβει όταν την επικράτεια του κράτους αυτού πλήττει μεγάλη φυσική, περιβαλλοντική ή τεχνολογική καταστροφή με σοβαρές επιπτώσεις για τις συνθήκες διαβίωσης των πολιτών, το φυσικό περιβάλλον ή την οικονομία μιας ή περισσότερων περιοχών ενός ή περισσότερων κρατών.

2. Θεωρείται ως μεγάλη, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, κάθε καταστροφή που προκαλεί ζημιές οι οποίες σε τουλάχιστον ένα από τα ενδιαφερόμενα κράτη εκτιμώνται σε άνω του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, σε τιμές 2002, ή άνω του 0,5 % του ΑΕγχΠ του εν λόγω κράτους.

Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να κριθεί επιλέξιμη μια καταστροφή που θίγει σημαντικό τμήμα του πληθυσμού της περιοχής ή του κράτους που επλήγησαν.

Άρθρο 3

1. Η παρέμβαση του Ταμείου λαμβάνει τη μορφή επιδότησης. Για μια καταστροφή που έχει προσδιοριστεί χορηγείται στο κράτος δικαιούχο μια μόνο επιδότηση.

2. Η παρέμβαση συμπεριλαμβάνει επίσης τις μεθοριακές περιοχές άλλων κρατών οι οποίες εθίγησαν από την καταστροφή. Στο πλαίσιο αυτό η παρέμβαση μπορεί να προβλέπει τη χορήγηση επιδοτήσεων υπέρ των διαφόρων ενδιαφερόμενων κρατών.

3. Το Ταμείο έχει σκοπό να βοηθήσει το κράτος δικαιούχο να προβεί, ανάλογα με τη φύση της καταστροφής, στις ακόλουθες ενέργειες πρώτης ανάγκης:

- άμεση αποκατάσταση της λειτουργίας υποδομών και εξοπλισμού στους τομείς της ενέργειας, των υδάτων, της αποχέτευσης, των τηλεπικοινωνιών, των μεταφορών, της υγείας και της εκπαίδευσης,
- εφαρμογή προσωρινών μέτρων στέγασης και παροχή υπηρεσιών βοήθειας με σκοπό την κάλυψη των άμεσων αναγκών του πληθυσμού,
- άμεση διασφάλιση των υποδομών πρόληψης και λήψη μέτρων για την άμεση προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς,
- καθαρισμός των φυσικών περιοχών που επλήγησαν.

Άρθρο 4

1. Όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο μέσα σε δύο μήνες ύστερα από την ημερομηνία κατά την οποία προκλήθηκαν οι πρώτες ζημιές από την καταστροφή, το κράτος μπορεί να υποβάλει αίτηση για την παρέμβαση του Ταμείου στην Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:

- a) το μέγεθος της καταστροφής,
- β) το εκτιμώμενο κόστος των ενεργειών που εξετάζονται στο άρθρο 3,

γ) τις λοιπές κοινοτικές και εθνικές πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των πηγών του ιδιωτικού τομέα, που είναι δυνατόν να παρέμβουν για την παροχή αποζημίωσης όσον αφορά την αποκατάσταση των ζημιών.

2. Με βάση τα στοιχεία αυτά και με ενδεχομένως άλλες διευκρινίσεις που πρέπει να παρέχει το ενδιαφερόμενο κράτος, η Επιτροπή καθορίζει το ποσό της επιδότησης που μπορεί να χορηγηθεί το συντομότερο δυνατόν και στο πλαίσιο των δυνατοτήτων των χρηματοδοτικών μέσων. Εντούτοις, ύστερα από τη χορήγηση της επιδότησης αυτής πρέπει να παραμένει διαθέσιμο το ένα τέταρτο του ετήσιου ποσού του Ταμείου μέχρι την πρώτη Οκτωβρίου κάθε έτους.

Η Επιτροπή εγγυάται τη δίκαια μεταχείριση των αιτήσεων που υποβάλλουν τα κράτη.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στην αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή τις απαραίτητες προτάσεις για τη διάθεση των αντίστοιχων κονδυλίων. Όταν τα κονδύλια είναι διαθέσιμα, η Επιτροπή εκδίδει την απόφαση χορήγησης της επιδότησης την οποία παρέχει αμέσως και σε μία μόνο δόση στο κράτος δικαιούχο ύστερα από την υπογραφή της σύμβασης που αναφέρεται στο άρθρο 5.

4. Η επιλεξιμότητα των δαπανών αρχίζει στην ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 5

Με την επιφύλαξη των συνταγματικών, θεσμικών, νομικών ή δημοσιονομικών διατάξεων του κράτους δικαιούχου και της Κοινότητας, η Επιτροπή, αφενός, και το κράτος δικαιούχος και, ανάλογα με την περίπτωση, οι αρχές της τοπικής αυτοδιοίκησης, αφετέρου, συνάπτουν σύμβαση για την εφαρμογή της απόφασης χορήγησης της επιδότησης. Στη σύμβαση κυρίως περιγράφονται και προσδιορίζονται γεωγραφικά οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

Η Επιτροπή λαμβάνει μέριμνα έτσι ώστε οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη με βάση τον παρόντα κανονισμό να τηρούνται και από τα κράτη που έχουν ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για την ένταξη τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο των ισχυουσών συμφωνιών ή εγγράφων.

Την αρμοδιότητα επιλογής των επιμέρους ενεργειών και εφαρμογής της επιδότησης στο πλαίσιο της σύμβασης έχει το κράτος δικαιούχος, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, την απόφαση χορήγησης και τη σύμβαση. Το κράτος δικαιούχος ασκεί την αρμοδιότητα αυτή με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας της Επιτροπής για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού που διέπουν τους όρους επιμεριμένης ή αποκεντρωμένης διαχείρισης.

Άρθρο 6

1. Το κράτος δικαιούχος εξασφαλίζει το συντονισμό μεταξύ της συμμετοχής του Ταμείου στις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3, αφενός, και τις παρεμβάσεις της ΕΤΕ καθώς και άλλων μέσων κοινοτικής χρηματοδότησης, αφετέρου.

2. Οι ενέργειες που λαμβάνουν βοήθεια με βάση τον παρόντα κανονισμό δεν υπάγονται σε άλλη παρέμβαση των ταμείων και των μέσων που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1164/94, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1267/1999, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1268/1999, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2760/98 και με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1266/1999. Το κράτος δικαιούχο μεριμνά για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

Άρθρο 7

Οι ενέργειες που λαμβάνουν χρηματοδότηση από το Ταμείο πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της συνθήκης και τις πράξεις που έχουν αποφασιστεί με βάση την τελευταία, καθώς επίσης και με βάση τις κοινοτικές πολιτικές και δράσεις και τα μέσα προενταξιακής συνδρομής.

Άρθρο 8

Η επιδότηση χρησιμοποιείται εντός προθεσμίας 2 ετών μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης χορήγησης. Τα μέρη της επιδότησης που δεν θα έχουν χρησιμοποιηθεί μέσα σε αυτή την προθεσμία των δύο ετών και σύμφωνα με τους όρους του παρόντα κανονισμού, επιστρέφονται από το κράτος δικαιούχο στην Επιτροπή.

Το αργότερο μέσα σε έξι μήνες μετά από την εκπνοή της προθεσμίας των δύο ετών, ύστερα από την κοινοποίηση της απόφασης χορήγησης, το κράτος δικαιούχος υποβάλλει έκθεση εκτέλεσης δικαιολογώντας τις δαπάνες σχετικά με τη χρησιμοποίηση της επιδότησης και αναφέροντας κάθε άλλη πηγή χρηματοδότησης που έλαβε για τις σχετικές δράσεις, συμπεριλαμβανομένων της καταβολής κονδυλίων από ασφάλειες και των αποζημιώσεων που έλαβε από τρίτους. Στην έκθεση αναφέρονται τα προληπτικά μέτρα που αποφασίστηκαν και εξετάστηκαν από το κράτος δικαιούχο προκειμένου να μειωθεί το μέγεθος των ζημιών και να αποφευχθεί, στο μέτρο του δυνατού, η επανάληψη παρόμοιων καταστροφών.

Με το πέρας της διαδικασίας αυτής η Επιτροπή προχωρεί στο κλείσιμο της παρέμβασης του Ταμείου.

Στην περίπτωση που το κόστος αποκατάστασης των ζημιών καλύπτεται μεταγενέστερα από τρίτους, η Επιτροπή αποφασίζει την επιστροφή από το κράτος δικαιούχο της επιδότησης που χορηγήθηκε αναλόγως.

Άρθρο 9

Η αίτηση, η απόφαση χορήγησης της επιδότησης από το Ταμείο καθώς και η χρηματοδοτική σύμβαση, οι εκθέσεις και κάθε άλλο σχετικό έγγραφο εκφράζονται σε ευρώ.

Άρθρο 10

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τον ιδιαίτερο ή τον έντονο χαρακτήρα της καταστροφής και τις δυνατότητες των χρη-

ματοδοτικών μέσων, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει, μέσα σε ένα έτος από την απόφαση χορήγησης, την παροχή συμπληρωματικής επιδότησης ύστερα από αίτηση του κράτους δικαιούχου. Η αίτηση αυτή τεκμηριώνεται με νέα στοιχεία, ιδίως σημαντικά ανώτερες εκτιμήσεις των ζημιών που προκλήθηκαν. Αυτή η συμπληρωματική επιδότηση χορηγείται με βάση τους ίδιους όρους με την αρχική επιδότηση.

Άρθρο 11

Οι αποφάσεις χρηματοδότησης καθώς και οι σχετικές συμβάσεις και συμβόλαια που απορρέουν προβλέπουν ιδιαίτερα την άσκηση ελέγχου από την Επιτροπή, και συγκεκριμένα την OLAF, καθώς και τη διενέργεια επί τόπου ελέγχων από την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες.

Άρθρο 12

Κάθε έτος, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τις επιδοτήσεις που χορηγούνται από το Ταμείο. Η έκθεση αυτή περιέχει στοιχεία σχετικά με τις επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στη διάρκεια του έτους που έκλεισε και σχετικά με τις επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν κατά τα προηγούμενα έτη και των οποίων οι επιμέρους ενέργειες έχουν κλείσει.

Άρθρο 13

Κατά παρέκκλιση από την προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη και τα κράτη που έχουν ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία επλήγησαν από καταστροφές που συνέβησαν από την 1η Αυγούστου 2002, μπορούν να ζητήσουν την παρέμβαση του Ταμείου μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 14

Ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει την εφαρμογή κοινοτικών ή διεθνών μέσων σχετικά με την παροχή αποζημίωσης για ειδικές ζημιές.

Άρθρο 15

Κατόπιν πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το Συμβούλιο επανεξετάζει τον παρόντα κανονισμό το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου του 2006.

Άρθρο 16

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την [...] ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.